

[Kelm-Hansen]

ikke forsøge at rokke ved, men vil dog gerne sige, at når indrømmelsen er fremkommet, ligger der deri en erkendelse af, at der måske kan ske ændringer på det område, som var den direkte anledning til udtalelsen, nemlig spørgsmålet om administrationsomkostningerne for NGO'erne. Det er rigtigt, at NGO'erne har en overordentlig stor og voksende betydning for dette samarbejde, og jeg mener at være vidende om, at den gruppe af rådgivere, som hedder Ulandsstyrelsen, som ministeren gennem årene har haft en overordentlig stor glæde af at samarbejde med, stort set er enig med de ordførere i salen, som har sagt, at vi bliver nødt til at se på disse administrationstilskud, fordi det, vi forsøgmæssigt fastlagde i første omgang, nok alligevel var for snævert. Så jeg håber, at vi i hvert fald på det område får en blød indrømmelse fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg forstår udmærket udenrigsministerens store interesse i at holde omkostningerne nede, de bestræbelser er vi 100 pct. enige i. Vi skal under ingen omstændigheder give los over for de private organisationers omkostninger, men jeg savnede svar på en del af mit spørgsmål.

Jeg har fuld forståelse for, at udenrigsministeren ikke kan give et koncist svar på spørgsmålet om, hvad omkostningsprocenten er, når man opererer med private konsulentfirmaer som rådgivere. Selv om det ikke kan siges helt præcist, kunne vi vel få en antydning af, hvordan den ligger i forhold til de 5 pct., som man forlanger at de private organisationer skal arbejde med. Vil ministeren prøve at stille de to omkostningsprocenter over for hinanden, så man måske kunne presse de private konsulentfirmaer til at operere lidt billigere? Derved kunne der måske skaffes de fornødne penge til at betale en helt rimelig administrationsgodtgørelse til de private organisationer.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg vil takke ministeren for tilsagnet om at undersøge den landekreds, som blev opremset, det er vi tilfreds med.

Der var et andet spørgsmål i mit indlæg, som jeg håber at ministeren også vil svare på, nemlig

spørgsmålet om Kashmir, som også flere andre ordførere har nævnt. Vi har alle i forbindelse med Kina været meget optaget af Tibetspørgsmålet, men set fra mit synspunkt – og mit indtryk er også mange andre ordføreres synspunkt – er Kashmirproblemet af samme type, men det er langt mindre omtalt i den internationale presse.

I og med, at Indien er et af vores hovedmodtagerlande, vil jeg spørge, om udenrigsministeren vil tage det aktivt op i forhandlinger med den indiske regering og eventuelt arbejde for en international, hvad vi i det fine sprog kalder »factfindingmission« til Kashmir. Det er jo et utrolig lukket område for journalister og den internationale offentlighed, men vil den danske regering måske i samarbejde med EF-lande eller andre nordiske lande tage spørgsmålet aktivt op og få undersøgt problemerne på stedet?

Birgitte Husmark (SF):

Samtidig med at jeg selvfølgelig vil takke udenrigsministeren for svarene på de forskellige spørgsmål rejst ikke bare af mig, men også af de andre ordførere, vil jeg trods alt gentage, at jeg er ked af, at udenrigsministeren synes, at det i den grad er unyttigt at føre en offentlig debat, og synes, at det er fuldt tilstrækkeligt at mødes i de lukkede fora, som et folketingsudvalg og på sin vis også Rådet for Udviklingsbistand er. Jeg synes, det er rimeligt, at man tager ulandsdebatten i offentlighedens lys.

Jeg vil godt tilslutte mig hr. Riishøjs udtalelse om, at det var dejligt at få et tilsagn om gennemgang af de af udenrigsministeren nævnte lande, og samtidig vil jeg appellere til, at man gør denne gennemgang mere målrettet i retning af det, SF skriver i sit dagsordensforslag, nemlig sådan, at man kan se, hvilke grupper af befolkninger det er muligt at gavne med forskellige former for bistand, og sådan at man kan se, hvad det er for former for menneskerettigheder, som man også vil være i stand til at fremme, når man giver bistand til et givet land. Jeg ved godt, at det er et utrolig stort og vanskeligt krav, men jeg vil godt appellere til, at man i de kommende gennemgange forsøger sig noget mere i den retning, end man har gjort i de landeanalyser, som ligger på vores bord, størstedelen udført af private konsulentfirmaer, som har kigget meget bredt på en lang række problemer, men som selvfølgelig ikke kan gå ind i udenrigsministe-